Diari de d'avisos i Girona: notícies

Any XLV | Dijous 5 d'octubre de 1933 | Núm. 151

EDITORIAL

La nova escomesa socialista

La caòtica confusió de la política espanyola, s'ha marcadament agreujat amb els darrers esdeveniments que han determinat la caiguda del Govern. A hores d'ara, tot sembla revoltat; en l'horitzó s'albiren negres nuvolades, presagi de tempesta. Hom arriba a pensar si fins està en perill l'estabilitat del règim.

Unicament una veu crida amb gosadia i sembla voler imposar-se per damunt la política dominant. Es el socialisme, que des que fou llençat del poder no reposa en els seus tocs d'alerta al proletariat convidant-lo a l'alçament.

«El Socialista» òrgan oficial del partit, publica en una de les seves darreres edicions un article retolat «La gran campanya d'agitació socialista». Està escrit raonant sobre la base de la proximitat d'unes eleccions generals, que en realitat no semblen pas llunyanes. El criteri del seu contingut el diuen ben prou clar els conceptes següents:

«Volem avui subratllar que la República és una aspiració. Els interessos capitalistes s'han oposat, en complicitat amb els seus agents polítics a què s'edifiqui la veritable república. Les eleccions que s'anuncien comporten un formidable caràcter revolucionari. El partit socialista vol anar al Poder, a governar en socialista. La consigna electoral és: tot el Poder pel partit socialista! La història desgrana les seves hores amb molta celeritat. Hores per tots, monàrquics, republicans, socialistes. Que quan toquin les nostres diguem sens falta: Presents!»

La posició del socialisme és clara. Volen ésser sols per a implantar llurs doctrines; però l'experiència ens ha ensenyat que també les maniobres polítiques els deu portar l'ajut d'altres sectors d'esquerra amb ells coincidents en la tasca sectària i socialitzant.

Davant d'aquestes amenaces cal pensar en què s'hi ha d'oposar un front. Però no ha d'ésser un front negatiu d'antisocialisme solament; ha d'ésser un front afirmatiu; més que de simple oposició, de ferma defensa d'allò que constitueix el patrimoni espiritual de la nostra terra.

El sentiment religiós del nostre poble, en obres i actuacions, és el que hem d'oposar al sectarisme socialista; la defensa de la riquesa del nostre país, és el que ens ha de fer resistir al materialisme marxista. Els ideals de Fe i Pàtria, ben agermanats, han d'ésser els impulsos de l'escomesa sectària i socialitzant. En ells hi trobarem l'abrandament per a lluitar tots agermanats. Ells ens impulsaran a fer obra sòlida i profitosa.

Informació del dia

CATALUNYA

El senyor Maciá, que ahir celebrava la seva festa onomàstica, presentá el nou Consell de la Generalitat amb aquestes paraules:

—Ja veuen que és un Govern netament esquerrá, obrerista i comarcal. Les tendències squerrana i obrerista hi són accentuades. La Comarcal també. El senyor Pi i Suñyer hi resta com a tècnic.

—Ahir a la tarda, el Consell celebrà el primer canvi d'impressions amb el senyor Macià. No hi assistiren els senyors Santaló i Ventosa i Roig, que es troben a Madrid, ni el senyor Mestres, que es traslladà a Vilanova.

A la sortida es negaren a fer manifestacions.

—A darrera hora seguien reunits al Govern Civil en sessió permanent, per veure de trobar una solució al conflicte pendent els representants de les companyies de gas i electricitat, i els del Front Unic d'obrers. Hom creia difícil que s'evités la vaga de dits serveis anunciada per a demà.

—Malgrat les diligències del Jutjat encara no s'ha posat res en clar sobre l'afer dels autòmnibus.

(Segueix a la plana 4.ª).

Sastreria Puntonet

PLAÇA DE LA REPUBLICA, NUM. 5 - PRAL.

Rebudes les darreres novetats per a Tardor i Hivern

EL MILLOR ASSORTIT
ELS MILLORS PREUS

Tall i confecció insuperables
Vestits i abrics des de 150 ptes.

COMENTARI

ESCOLES AL CARRER DEL CARME

En una de les seves darreres reunions, l'Ajuntament de Girona, ha acordat la creació d'unes escoles a la barriada del carrer del Carme. El projecte ens sembla del tot lloable, si tenim present, que les escoles actuals, instalades en una de les travessies del mateix carrer, no reuneixen les més elementals condicions pedagògiques i fins higièniques.

Però, la evident necessitat de bastir unes noves escoles, no ens fa oblidar els perills en que cauriem, si volguessim llançar-nos a l'aventura, sense els estudis tècnics necessaris, per a obtenir el màxim d'utilitats, amb el mínim de despeses.

Fem aquestes observacions, davant de la realitat de l'escola de Pedret, recentment inaugurada. Aquesta escola, ha costat a l'Ajuntament, prop de 300.000 pessetes, xifra evidenment desproporcionada amb les possibilitats econòmiques del municipi gironí. Caldria ademés, fer algunes observacions, respecte al lloc d'emplaçament de l'Escola, que si pot acceptar-se des de el punt de mira higièni i fins de visualitat, presenta en canvi altres inconvenients de primer grau, relacionats amb el perill que significa per la mainada, el traslladar-se a l'escola, en dies de pèssimes condicions atmosfèriques o bé en plena canícula.

Remarquem especialment el problema econòmic, per quant tothom sab, que avui amb l'obertura de les noves escoles i la necesitat (?) de substituir l'ensenyança religiosa, l'Ajuntament de Girona, tindrà de consignar en els pressupostos, unes quantitats importantíssimes, per atendre les despeses d'ensenyament. Si a més d'això, ens llencem a l'aventura de construcció d'escoles, a l'istil de la de Pedret, és innegable que encarrilem les finances municpals, vers un desastre innegable.

Resumim. Trobem encertada la construcció d'unes noves escoles a la barriada del carrer del Carme, però creiem que seria una equivocació imperdonable reincidir en els errors de l'escola de Pedret. Reconeguem tots, que amb les 300.000 pessetes, podiem construir tres escoles semblannts, en altres barriades gironines, amb el mateix rendiment pedagògic, encara que sense el luxe de petits detalls, que han encarit extraordinariament el primitiu projecte. Es un detall que val la pena de meditar-lo. — T.

J. M.ª BOSCH MASGRAU

METGE

Tisiòleg de l'Hospital de les comarques gironines
Medicina general. Malalties del cor i dels pulmons
Consulta de 11 a 1 de 4 a 6
Plaça de l'Oli, 2, principal i pujada de Sant Domènec
Telèfon 251

ECOS

EL REI FAIÇAL, encara...

En la seva primera visita a Anglaterra, acompanyat del cèlebre coronel Lawrance que l'havia fet sobirà del Irab, Faiçal fou obsequiat per les autoritats de Glasgo amb un gran àpat. Faiçal havia passat el temps en visites i passeigs i havia preparat l'obligat discurs.

—No se pas que dir, — confa a Lawrence. — Com que només vos sabeu l'àrab, recitaré un fragment del Karà, i quan em traduïu, digueu el que vulgueu.

I en el moment oportú de l'àpat, l'Emir Faiçal digué un dels fragments més sonors i harmoniosos del Karà. Els negociants de Glasgow es van quedar impressionats d'aquell doll d'eloqüència que, seguint la versió de Lawrence, no era sino un correcte i corrent discurs agraint l'àpat.

***

ABANS DE retornar a Orient, l'emir Faiçal fou obsequiat amb un altre banquet a Londres, en el curs del qual lord Balfour volgué saber la seva opinió sobre el govern anglès.

—Em fa pensar amb una caravana del desert, — digué Faiçal. — Quan us acosteu a una caravana que camina davant vostre, de lluny, us creieu d'antuvi veure un sol camell. Apropant-vos-hi veieu que aquest camell va lligat a la cua d'un altre, i aquest a la d'un altre, i així més i més camells, fins que arriveu a cap de la caravana i veieu un ruc petitet que condueix tota aquesta cadena de camells.

TRIBUNALS

A l'Audiència s'ha celebrat avui el judici oral sobre un greu accident que va ocórrer fa ja més de dos anys, i del qual resultaren quatre víctimes.

El dia 18 de febrer de 1931, a la matinada, en el pas a nivell del f. c. de M. S. A. per la carretera de França, entre Sils i Caldes de Malavella, un tren de carga va agafar un automòbil que va creuar la via per haver trobat obertes les barreres, resultant destrocat l'automòbil, morts tres dels seus passatgers, i l'altre greument ferit.

El guardabarreres fou processat com a responsable de la imprudència causant de l'accident.

El Fiscal ha demanat pel processat la pena d'un any i set mesos de presó, que no haurà de cumplir per estar inciòs el delicte en els indults que s'han donat des del dia del accident.

L'acusació ~~privada~~, encomanada al advocat senyor Masó, ha demanat la mateixa pena que el senyor Fiscal i a més la indemnització civil de que és responsable la Companyia carrilaire.

La defensa del processat encarregada al advocat senyor Quintana Serra (A) ha demanat l'absolució.

El judici ha quedat clos per sentència.

***

COL.LABORACIO

Partits republicans

per Josep Maria Ordeig

Seriosament el partit radical socialista no se li ha pres mai cap català; però, francament, tots hem quedat admirats de que el seu desinflamant fos una tan ridícula manifestació de buidor i de verbalisme de la pitjor calitat. Aquest partit ha sigut des de la seva constitució un conglomerat amb una absoluta manca de programa; el partit de les vaguetats cent per cent. Amb molts punts de semblança amb Esquerra Catalana, llevat el barnís del fals patriotisme d'aquesta.

Durant més de dos anys els senyors Marcellí Domingo i Albornoz han governat el país, i la seva gestió s'ha reduït a una simple manifestació d'incompetència i de sectarisme. En el pròleg de l'edició castellana d'un dels llibres d'Herriot el primer hi posa la frase següent "no solamente los soñadores son ya estadistas, sino que las exigencias de nuestro tiempo han logrado que solo los soñadores puedan ser los estadistas de los Estados que quieran vivir en la realidad". Jo crec que, fent-li un gran favor, pot dir-se del senyor Domingo que ha sigut un somniador que ha perdut constantment de vista la realitat i la carta de navegar. Es clar que la Reforma Agrària és impracticable d'origen però no hi ha dubte que ell s'ha limitat a donar una nova injecció al ja tan excessiu burocratisme espanyol en l'Institut de Reforma Agrària; i la resta de les seves energies se'n han anat en declaracions i verbalismes, que, pel que es veu en els Congresos del partit, és la debilitat dels Radicals Socialistes. Recordem sino el cèlebre discurs de Sànchez Roman en que va demostrar clarament que Marcellí Domingo no havia fet absolutament res. Solament Albornoz ha deixat una estela de sectarisme agut, que li ha valgut la presidència del Tribunal de Garanties.

El desgavell que és el partit radical socialista i els seus homes, és, al meu entendre l'exponent del que són els partits dits republicans d'esquerra a Espanya. No els situaré tots a n'el mateix pla, però, evidentment, en la manca de consistència tenen molts punts de contacte. Sense profunditzar gaire, hom es dóna compte de que l'ideari dels partits republicans d'esquerra és una cosa gairebé amorfa; llur ideari es nutreix de sectarisme i laicisme en gran escala; no res menys conceptions socialitzants que volen lligar-se amb una interpretació burgesa de la vida; d'aquí en resulta un compost perfectament confusionari, i totalment indigest.

Si precisa l'existència de partits d'esquerra — és a dir capaços de fer la llei només pels altres — sigui sempre a base d'un ideari concret. Sense anar més lluny, el partit radical socialista francès sota la direcció d'Herriot, té un ideari, — equivocat, però perfectament definit i delimitat juntament amb una visió dels problemes actuals en la política de França. El seu cap és, si voleu, un romàntic de la política amb dots, però, d'estadista i amb una certa dosis de patriotisme que el va moure, prescindint de partidismes, a convertir-se en collaborador de Poincaré en el ministeri que va salvar la França de la bancarrota. Si França té grans somniadors posseix, també el mot màgic— la pàtria — que els torna a la realitat.

Avui a Espanya els partits republicans que es diuen d'Esquerra sense cap orientació constructiva, desconeixen el valor d'aquell mot i topen sempre amb la realitat. A aquests partits republicans abans que tot i per damunt de tot els va sorpendre l'advenient de la República sense altre bagatge que el seu republicanisme, i ni varen ésser aptes per improvitzar un idea tenia que ésser difús. Aquest ri que, per aquesta sola raó. inconvenient tenen els partits que es formen per obra i gràcia d'una empenta revolucionària; amb materials tan pobres no és estrany que sorgeixi una lluita d'egoismes, i en lloc de depurar-se quedin desfets.

Paralelament a Catalunya estem experimentant la fi d'un gran partit: Esquerra Republicana. D'ell no en quedarà sino un mal record i uns quants estralls que costarà de remeiar. Serà un esfoddrament que tindrà caracteristiques ben particulars, la principal potser la d'ésser un partit arribar al poder amb totes les circumstàncies favorables, amb un crèdit enorme un partit que si feu sonar el nom de Catalunya en certes esferes socials, Déu faci que no els hagi tancat les oïdes amb un gran desencis per a quan de nou l'invoquin els veritables patriotes.

(Prohibida la reproducció).

Ha tornat a encarregar-se del Jutjat de primera instància el Jutge en propietat senyor Pau Balcells.

El Jutge municipal senyor Puigvert, que suplia al del partit, ha tornat també a possessionar-se del seu Jutjat.

LA F. J. C. A ROMA

El senyor President del Grup "Sant Narcís" ha rebut des de Marsella la següent l'etra dels seus companys fejocistes:

"Marsella — 9 del vespre del dia 3 d'Octubre —. Arribats plens d'entusiasme a n'aquesta ciutat. En aquest moment ens disposem per anar a cantar la Salve a Nostra Dona de la Garde —. No cal dir com pregarem pels bons amics gironins".

Diario de Gerona de Avisos y Noticias, 1933-10-05, p. 1.
Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)